

כִּבְד לַיְמִינָא דְאַבְרָהָם ומשום כך סיגי הגוף שבכבדם הם בימין הגוף שם הוא סוד עשו ולכן מאחר שפגמו בינוי בימין אז הם גלו בגלות אדום של עשו שהוא בסיגי הכבד שבימין, **וּמֶרֶת, דְכִבֵּד חֲרֵב דִילִילָה, אֵיהִ מֶרֶת, אָתָּמֶר** בְּה (משליה) **וְאַחֲרִיתָה מֶרֶת כְּלֻעָנָה** וזה המרה שיש בכבד היא סוד החרב של הסמא"ל שהוא בחינת לילית שהיא בחינת חרבו של הסמא"ל הנקרא מלאך המוות, ובחרבו שהוא הלילית תלואה טיפת המרה, שנאמר בה 'ואחריתה מרת כלענה', דהיינו שהוא הולך פתי אחר היצר הרע אחוריתו שהוא יפול בסוד המרה שתלויה בחרבו (רמ"ק). **וְאֵי חֹבֵין מַתְרֵבֵין בְּבָנוֹי דְאַבְרָהָם דְאַינּוֹן בְּגַלְוָתָא דְאַדְוָם** ואם מתרבים העונות בבניו של אברהם שבזהם משתקעים יותר בעור גלות אדום, **אָתִיקָר בֵּיהֱ מֶרֶע עַלְיָיו מִסְטָרָא דְכִבֵּד** או מתחזק עליהם החולי מצד הכבד ובזה מתגבר עליהם ביותר צער גלות אדום, **דְרוֹעָא יְמִינָא צְרִיךְ לְאַלְקָאָה לְאַקְזָא דְמִיָּה מִגְיָה** ואו צרייך להלקota את הצדיק שהוא בחינת הזרוע הימנית שע"י שלקרים אותה ומקיים ממנה דם נמצא הרפואה לכל הגוף וכך הוא אצל הצדיק שע"י שהוא לוכה מתרפאים כל הדור, **דְמָאוֹן דְגַטְלִין מִגְיָה מִמּוֹגִיה, בָּאַלְוֹ שְׁפִיכּוֹ דְמִיָּה, וְאַשְׁתָּאָר עֲגַנִּי, דְעַנִּי חַשּׁוֹב בְּמַת** והלקota הצדיק הוא בזה שלוקחים ממנו את ממונו וממי שלוקחים ממנו את ממונו

אור הדרש ב"י

המלביות, החד"ד (דברים לב) אם לא כי צורם שהסכים הקדוש ברוך הוא לדבריו. מכברם זה אברהם, וה' הסבירם, מלמד

הליימוד היומי

לענין וענין חשוב במת [גש] ועי"ב מתחכפרים כל הדור (רמ"ק).

כשמטרים העוונות מצד הגבורה גולים לבין ישמעאל

וְאֵי חֹבֵין מַתְרֵבֵין מִסְפְּרָא דְבָנֵי יִצְחָק, דָאִינְזָן (ס"א
בְּגַלְגַּתָּא) בֵין יִשְׁמְעָאֵל וְאֶם מַתְרֵבִים הַעוֹנוֹת מִהָּצֵד שֶׁל בָנֵי יִצְחָק, שֶׁהָם
בְּגַלוֹת בֵין יִשְׁמְעָאֵל, דְהִינוּ שֶׁאָמַר שֶׁנְשַׁמְתָם הוּא מִצְדַּקָּה הַגְּבוּרָה שְׁלַפְיכָךְ יִשְׁבְּבָעֵם אֶת
מִידַת הַזָּרִיזָה וְאָוָלָם בָמָקוֹם לְהַזְדִּיר בְמִזְרָחוֹת הַמִּזְרָחִים בְעֻנוֹנוֹת אֵז הַמְּגֻלִים לְבֵין
יִשְׁמְעָאֵל, בֵי מַרְעֵיה יִתְיַקֵּר מִסְפְּרָא דְטַחַול לְשִׁמְאָלָא וְלִכְנָן
חֹולִי עֲנוֹנוֹתֵיהֶם הוּא מְכַבֵּד מִצְדַּקָּה הַטַּחַול שֶׁהָוא בַשְׂמָאל, שַׁתְכַונְתָו הוּא עֲצָלוֹת וְקָרִירֹות
וְהָוא בְכִדֵּי לְקַרְרֵר אֶת גִּבְוָרָתֵם ע"י הַחַסֵד שְׁבִימֵין שְׁמַצְדוֹ הַטַּחַול, וּמְשׁוּוּם כֶּרֶת הַטַּחַול עַוְמָד

אור הרשב"י

תת"ש: אל שאל ולא בית הרים על אשר הדמיית את הגבעונים, וכי היבן מציינו שהרג שאל את הגבעונים? אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להן מים ומזון, מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן.

בגיטן כדאיתא בנדרים דף סד עמוד ב' ותניא,
ארבעה חשבין במתה: עני, מצורע, וסומה,
מי שאין לו בנים, עני – דכתיב: כי מתו כל
הางנשימים, מצורע – דכתיב: אל נא תהי במתה,
יסומה – דכתיב: במחשבים הושיבני במתה
עלוף, מי שאין לו בנים – דכתיב: הבה ל'
ובניהם ואם אין מטה אנטוי.

[ג'ח] וכדאיתא בבבא קמא דף קיט עמוד א' אמר יוחנן: כל הנגול את חבירו שוה פרותה – כאילו נוטל נשמו ממנה, שנאמר: בן ארחות כל בוצע בעז את נפש בעליו יקח, ואומר: ואבל קצירך ולחמך בניך ובנותיך, ואומר: מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקי בארץ, ואומר: אל שואל ולאל בית הדרמים על אשר החmitt את הנבעוניים. מי ואומר וכו'ת, נפש דידיה, אבל נפש בניו ובנותיו לא, ת"ש:بشر בניו ובנותיו וכו'ת, הני מילוי היכא דלא יהיב דמי, אבל היכא דיהיב דמי לא, ת"ש: מהמס בני יהודה אשר שפכו דם נקי בארץ וכו'ת, ה"מ היכא דקעביד בידים, אבל גרא לא,

בשمال בכדי לצען את גבורתם לעבירה (רמ"ק), **ונצרייך לאקזא דרושא**
שׁמְאָלָא, וְלֹא יִתֵּיר ובכדי לרפאות את חוליו עוננותם צרייך להקיזו דם מהזרוע
 השמאלית ולא יותר, הדמיינו שאז צרייך שתיטיסר צדיק שהוא מצד הגבורה בכדי לכפר
 עליהם (רמ"ק) •

בשהעונות מתרבים מצד התפארת - ישראל מפוזרים בין בני עשו ובני
ישמעאל

וְאֵי חֹבֵין מַתְרָבֵין בְּבָנֵי יַעֲקֹב, **דָאִינּוּ אָחִידָן לְתַרְיֵין**
סְטַרְיֵין, **דָאִינּוּ מַפּוֹזְרִים בְּבָנֵי עָשָׂו וַיִּשְׁמַעְאָל** ואמ
 העונות מתרבים מצד ישראל האוחזים בת"ת שבו חתום יעקב שהם אחוזים בשני הצדדים
 של החסד והגבורה ובזה הם גם עצלים לדבר מצוה וגם זריזים לדבר עבירה, ומשום כך הם
 מפוזרים בגלות בין בני עשו שמצדו הוא העצלות לדבר מצוה וגם הם מפוזרים בין בני
 ישמעאל שמצדו הוא הזריזות לדבר עבירה, **הָא מֶרְעָא אֲתִיכָר עַל גּוֹפָא,**
וּבְעֵי לאקזא ב' **דרושא** ולכון מכוביד ומתחזק חוליים על כל הגוף ובזה צרייך
 להקיזו דם משתי הזרועות כי אז צרייך שתיטיסרו שני צדיקים אחד מצד החסד ואחד מצד
 הגבורה. **וְאֵי בָּלְחוֹ תָּלַת בְּמֶרְעֵין בְּחַדָּא.** **הָא מֶרְעָא סְלִיק**
לְרִישָׁא, **וּבְעֵי לאקזא וַרְידִין דְרִישָׁא** ואמ' יש את כל שלושת בחינות
 החולאים הללו כאחד, הדמיינו שם יש עונות מכל הבחינות של ישראל האוחזים בחג"ת אז
 בזה החולי עולה ומגיע בראש, הדמיינו שהפגם מגיע לחב"ד ומשום כך צרייך להקיזו דם
 מוורידי הראש, הדמיינו שצערין יתיטיסרו ג' צדיקים שהם אחוזים בג' בחינות חג"ת בכדי לכפר

הליימוד היומי

על הדור, ולאין תלת את עבידו מרכבה לאדם קדמאה
ולאָבָהּן ואלו הג' צדיקים הם נועשים מרכיבה לאדם הראשון שהוא בסוד חב"ד ולאבות
שם בסוד חג"ת, ובחון את תקפו למסבל ייסורין, לאָגְנָא על
דָּרָא לְאַרְבָּע סְפִירִי דְעַלְמָא ובهم מתחזקת מידת הדין בכדי שהם יסכלו
ישורים והוא בכדי להגן על הדור מ"ר רוחות העולם ועי"ב יתכפר כל עוננות בית ישראל.

אוילו אותו הדור שגורם שליקו האבות ואדם הראשון בעוננותיהם

ווי לייה לדרא, גרמין דילקון אָבָהּן ואדם קדמאה,
ולאין צדיקיא דבינייהו אויהם לאותו הדור שהם גורמים שליקו
ה아버ות ואדם הראשון ואלו הצדיקים שביניהם, דليلת אפרשותא בין אלין
צדיקיא, לאָבָהּן ואדם, דאיינון נשמתין דלהzon מאחר שאין
הבדל בין אותם הצדיקים לבין האבות ואדם הראשון מאחר שהם נשמה שלהם ע"י
שנשماتם מתנוצת בשמותיהם אותם הצדיקים, ודוחקא וצערא וייגונא
דלהzon, מטי לאָבָהּן ואדם ולכך הדוחק והצער והיגון של אותם הצדיקים
הוא מגיע אל האבות ואדם הראשון. בנונא דימא, אלין נחלין
דנפקין מטהן, אי חזירין עכוריין ומלווכליין לימא, הא
ימא נטיל מן עכירו ולבולכא דלהzon והם כדוגמתם חיים שם אלו
הנהלים שיוצאים ממש הם שבים אליו עכורים ומלויכים אז הרי חיים נוטל גם מעכירות
והזהמה שלהם. ובחילא דימא דאייהי תקיפה, לא סבילה
לבלוכא דלהzon, וזריקת ליה לבן, לאשתארו נחלין

הليمוד היומי